

Dosarul nr. 3ra-1486/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: I. Chirtoaca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eduard Cojocari reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Cojocari împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea în funcție,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Eduard Cojocari și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 1 iulie 2016 Eduard Cojocari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea în funcție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 31 mai 2016 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 321ef, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din cadrul Poliției, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea după caz a costului restant pentru echipament.

Cu ordinul în cauză nu este de acord și a considerat că sancțiunea pentru abaterea disciplinară este neîntemeiată.

Reclamantul a explicat că activează în organele de poliție din 28 noiembrie 2014 și niciodată nu a fost sancționat disciplinar, aceasta fiind prima abatere.

A menționat că încălcările imputate nu au fost săvârșite în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, iar faptele descrise în ordinul contestat nu corespund stării de fapt.

Astfel, învinuirea adusă precum că l-a amenințat cu moartea pe angajatul Serviciului Piscicol de Stat, nu corespunde realității, ceia ce a fost confirmat de către organul de urmărire penală.

La fel și faptul că a condus un automobil cu numere de înmatriculare ce nu-i aparțineau, a fost o faptă ilicită săvârșită fără intenție, deoarece automobilul nu îi

aparține și îl conducea când avea nevoie urgent de transport pentru chestiuni de serviciu.

Reclamantul a indicat că și-a îndeplinit tot timpul conștiincios atribuțiile de serviciu, nu făcea abuz de faptul că este angajat în organele poliției, iar faptele contravenționale comise nu sunt de natură să prejudicieze persoana sau statul.

De asemenea, a arătat că are la întreținere și un copil minor, iar în acest sens la 29 aprilie 2016 a depus un raport către șeful Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, prin care a solicitat să-i fie acordată indemnizația pentru maternitate a soției Elena Cojocari, care se află la întreținerea sa, însă nu a primit niciun răspuns.

A susținut că, sancțiunea aplicată este una prea aspră, iar faptul că a amenințat cu moartea angajatul Serviciului Piscicol de Stat, nu corespund realității, și nici cele 15 încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, nu-i pot fi imputate, deoarece nu s-a demonstrat că la volanul automobilului se afla el, iar conform art. 206 alin. (4) Codul muncii, pentru aceeași abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune.

A mai relatat că, în ordinul de de sancționare nu este indicat clar pentru care abatere a fost sancționat și încadrarea acestei abateri în Codul de etică și deontologie a polițistului sau în Statutul disciplinar a polițistului, care reglementează abaterile disciplinare.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 312 ef din 31 mai 2016 emis de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind sancționarea lui cu concedierea din serviciul poliției, restabilirea în funcția și gradul deținut anterior și anume, ofițer de sector al Sectorului de poliției nr. 4 al Inspectoratului de Poliție a municipiului Chișinău, locotenent major de poliție.

La 29 iunie 2017 reclamantul Eduard Cojocari a depus cerere de concretizare a cerințelor înaintând pretenții față de Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției, solicitând anularea ordinului nr. 321 ef din 31 mai 2016 a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la sancționarea disciplinară, ca fiind emis contrar prevederilor legii, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Cojocari împotriva Ministerului Afacerilor Interne, ca fiind neîntemeiată, iar cererea de chemare în judecată depusă de Eduard Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției, a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

La 8 decembrie 2017 Eduard Cojocari a declarat apel împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Eduard Cojocari și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Eduard Cojocari a fost angajat și concediat prin ordinele Inspectoratului General al Poliției și toate anchetele și cercetările de serviciu au fost efectuate și îndeplinite doar de către structurile și subdiviziunile acestuia, iar Ministerul Afacerilor Interne nu are nicio calitate în cadrul acestor raporturi de muncă, motiv din care prima instanță corect a respins acțiunea depusă de Eduard Cojocari împotriva Ministerului Afacerilor

Interne ca neîntemeiată, deoarece Ministerului Afacerilor Interne nu este pârâțul corespunzător.

Referitor la înaintarea acțiunii de către Eduard Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a respins acțiunea ca fiind prescrisă, având în vedere că reclamantul a luat cunoștință de ordinul contestat în data de 2 iunie 2016, însă a înaintat pretențiile împotriva Inspectoratului General al Poliției la 29 iunie 2017, adică peste mai mult de un an din data când a cunoscut despre emiterea ordinului.

Prin urmare, judecând apelul declarat de Eduard Cojocari, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 24 august 2018 Eduard Cojocari reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A susținut că instanța de fond în faza pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare, nu a realizat sarcinile legale privind stabilirea cercului participanților la proces și prin urmare incorect a respins acțiunea ca fiind înaintată împotriva pârâțului necorespunzător.

La fel, a relatat că instanța de judecată greșit a respins acțiunea înaintată împotriva Inspectoratului General al Poliției, ca fiind tardivă, deoarece actele cauzei atestă contrariul, fiind dovedit cu certitudine că cererea de chemare în judecată a fost depusă în termen.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 martie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 24 august 2018, este în termen.

Prin referința din 25 octombrie 2018 Ministerul Afacerilor Interne a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Prin referința din 31 octombrie 2018 Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Eduard Cojocari reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eduard Cojocari reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Eduard Cojocari reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Eduard Cojocari reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva